

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

Natuur's meest fantastische voortbrengselen.

Dit was het gevleugelde woord dat, voor de vensters van vrijwel het meerendeel der bloemenwinkels, in den Haag en omstreken, de aandacht van de voorbijgangers vroeg op het biljet dat de *Eerste Nederlandsche Tentoonstelling op Vetplantengebied* aankondigde.

En dat dat woord niet slechts een snorkende reclame, zonder meer, was, hebben de inzendingen bewezen.

Wat al schoons en wonderlijks heeft gedurende de drie dagen, 27, 28 en 29 Juni 1924, in den Dierentuin het oog mogen verrukken en hoevele bladzijden uit het onuitputtelijke boek der Natuur lagen daar open voor ons, d.w.z. voor wie er aandacht aan wilden schenken en dat waren er velen, mij dunkt schier allen.

Op een andere plaats in dit nummer wordt een en ander over de verschillende inzendingen meegedeeld en ik kan mij gevoegelijk daaraan refereeren. Toch wil ik nog een paar merkwaardigheden even memoreeren en aan wijs ik op de bloeiende *Opuntia*, in de inzending van den Dierentuin, die uit een vrucht van verleden jaar een knop ontwikkelde.

Dan de vrucht van *Opuntia vulgaris*, ingezonden door den Cultuurtuin voor technische gewassen te Delft, welke gestekt, na beworteling een tak uit een der areolen procuceerde.

De cristate *Stapelia* tusschen de planten van mej. Mees, de buitengewone grootte der beide exemplaren van *Sempervivum tabulaeforme* van den heer van Hoey Smith, de verrukkelijk schoone bloemen aan de *Phyllocactussen* (*albus superbissimus*) van den heer Ballego, de ontzagwekkende doorns, bijna 1 cM. breed aan *Echinocactus corniger* van het Department of Agriculture te Washington en de in twee prisma's uitlopende „Verbanderung' van de *Opuntia* (*tomentosa* ?) van dezelfde inrichting.

Wie heelt niet bewonderd de buitengewoon minutieuse teekeningen van cactusdoorns van den heer de Smit te Voorburg, men wist niet wat meer te prijzen : de zéér vaardige hand die zóó juist de bijzonderheden bij elk Geslacht wist te treffen, of de zéér scherpe opmerkingsgave die zoo precies alle afwijkingen wist te ontdekken.

Zelfs de Natuur zelve werkte mede, want was het niet een buitengewone verrassing dat, in een der kassen van het Genoot-

Schap, op den eersten avond *Selenicereus grandiflorus* twee der reusachtige, heerlijk riekende bloemen tegelijk ontplooiden.

Hoe spoedig deden deze schoone kinderen flora's de vermoedissen van dien emotievollen dag vergeten, zwiingend hebben wij na sluiting der Tentoonstelling bij hun pracht verwijld, trotsch in het bewustzijn, dat deze edele bloeier er een was die tot het Geslacht behoorde dat wij als onzen favoriet verkozen.

En zoo zou ik kunnen doorgaan, maar ik heb te veel direct invloed op de tentoonstelling uitgeoefend om daar veel over te zeggen.

Alléén moet mij nog van het hart dat mij Donderdagsochtends, toen de planten geleidelijk inkwamen, ontviel, dat wat zich toen aan mijn blikken vertoonde *verreweg* mijn stoutste verwachtingen overtrof, inderdaad had ik geen oogenblik durven denken dat zulke fraaie en kostbare verzamelingen in ons land aanwezig waren.

En dit schijnt ook de dagbladpers hier ter stede opgevallen te zijn, want zonder uitzondering gewaagde iedere bespreking, vol lof, van het tentoongestelde.

Het was eveneens ver boven mijn verwachting dat 1208 betalende bezoekers van hun belangstelling blijk gaven en hoe zeer al die belangstellenden getroffen werden door het gebodene, blijkt wel uit het groote aantal nieuwe leden die tijdens de tentoonstelling toetraden en wier namen in dit nummer zijn opgenomen.

Met groote dankbaarheid zie ik dan ook op deze drie dagen terug, en ik mag niet nalaten hier zeer in het bijzonder dank te zeggen aan de leden die, met terzijdestelling van al hun andere belangen, mij zoo trouw terzijde stonden en dan dank ik recht hartelijk mevrouw Pické Bijleveld, mej. Laging Tobias, mej. Drijvesteijn en de heeren Bommeljé, Togni, de Ringh en Noteboom voor hun belanglooze, *buitengewoon gewaardeerde* medewerking.

Hartelijk, hartelijk dank ik hen allen voor zoo groote toewijding, te opvallender daar die door niets geëquivaaleerd werd en slechts voortsproot uit den drang om mij . de anders schier *te* zware taak te verlichten, want licht was die taak allesbehalve, slechts door hun steun is het mij mogelijk geweest het slot van ons lustrum te doen slagen.

Ook den heer Dix, de Hoofdredacteur van Floralia, die zoo'n levendig aandeel in de tentoonstelling wilde nemen (stelde hij niet namens de Redactie een verguld zilveren medaille ter beschikking en was het niet door ZEd.'s toedoen dat wij iederen bezoeker gratis het fraai geïllustreerde, extra Cactusnummer van Floralia, met bijbehorende gekleurde plaat, konden uitreiken?) mijn oprechten dank.

Ik zal de steun die U, mijnheer Dix, mij, bij mijn eersten stap op dit gebied, hebt willen bieden, niet licht vergeten.

Er is zoo veel rede tot dankbaarheid. Heeft niet de heer Noteboom het uitstekende idee gehad voor den 100sten en 500sten bezoeker een alleraardigst souvenir, in den vorm van een mini-

natuur rotstuintje, beschikbaar te stellen, gelijk Mevr. Pické Bijleveld deed voor den 1000sten ?

En hoe aangenaam was de verstandhouding tusschen exposanten en assistenten? Zeide mij niet de heer van Dort dat hij nimmer met zooveel genoegen een tentoonstelling had medegemaakt, dank zij den bijna kameraadschappelijken omgang.

Wat een onschuldige pret gaf het niet als de heer Poldermans aan een adspirant-kooper van zijn bloemspuiten, zulk een instrument in handen gaf en de aanstaande bezitter, nog onhandig, eigen gelaat en costume lekker nat spoot.

Was dan alles volmaakt? Och neen, helaas niet, ik ontgeef mij niet dat ik fouten gemaakt heb en al blijft de spreuk : „Ne Jupiter quidem omnibus" waar, ik heb op deze tentoonstelling vee! mogen leeren dat bij volgende gelegenheden te pas zal komen.

En nu is ons feest over, de vreugd is vergaan, doch de herinnering blijft en als men mij enkele dingen, die beter anders gedaan hadden kunnen worden, wil vergeven, dan geloof ik, dat in de herinnering slechts zal voortleven de gedachte aan een drietal goede dagen door geen wanklank verstoord, want het is een voldongen feit dat wij elkander door deze tentoonstelling veel nader zijn gekomen.

En daarom: Een hartelijk „tot weerziens" aan allen op de groote Tentoonstelling in 1925.

's Gravenhage, Juli 1924. J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

De Vetplantententoonstelling.

Zoo liggen dan de lang verwachte dagen weder achter den rug.

In de eerste plaats vind ik het niet misplaatst hier openlijk hulde te brengen aan onzen Voorzitter voor de reuzenarbeid en de opofferingen die hij zich getroost heeft om ons te laten genieten van alles wat maar eenigszins verband houdt met de vetplanten en wensch hem van harte geluk met het behaalde succes.

Alle zeilen waren wel bijgezet om de tentoonstelling zoo volmaakt mogelijk te maken.

Het zou mij te ver voeren om alle bijzonderheden stuk voor stuk te behandelen, doch ik wil trachten een zoo goed mogelijk overzicht te geven van hetgeen te aanschouwen was; mocht ik iets overslaan dan hoop ik dat de eigenaar(es)-inzender(ster) mij dit niet ten kwade zal duiden.

In de vestibule trokken direct de groote exemplaren van het Koninklijk Zoölogisch Botanisch Genootschap de aandacht. Het geheel was zeer smaakvol opgesteld en vooral de bloeiende *Agave* en *Opuntia*'s wekten bewondering alsook een prachtexemplaar van *Cephalocereus senilis*.

Links in de zaal waren groepen op den grond aangebracht.

Ten eerste een inzending van den Botanischen tuin te Delft, die door den hortulanus, de heer Cunaeus, persoonlijk was opgesteld. Er was een groote verscheidenheid van planten die er welverzorgd uitzagen, wederom trof ik een mooi exemplaar van den z.g. grijsaard aan.

Daarnaast een inzending van den heer van Dort te Heemstede. Ook hier getuigde de opstelling van een goeden smaak.

Een paar groote rotsactussen, van minstens een eeuw oud, zagen er schitterend uit en vielen zeer sterk op. Het geheel was kwistig versie d met bloeiende vetplanten.

Vervolgens komen wij aan de inzending van mejuffrouw Mees te Rotterdam. Op de opstelling, die, zooals ik vernam, door de eigenares persoonlijk was uitgevoerd, viel niets aan te me ken, het was schitterend.

De inzending bestond hoofdzakelijk uit Karroo planten, waaronder er waren, die hier onbekend waren. Prachtexemplaren waren er van *Sempervivum tabulaeforme*, doch het meest trokken de bijna onzichtbare mimicyplanten de aandacht. Door tusschen deze planten kiezelstenen te leggen is het de inzendster gelukt menigeen op een dwaalspoor te brengen. Op het gebied van vetplanten voorwaar een zeldzame collectie. Tevens waren nog twee groote exemplaren van *Echinocactus Grusoni* en een bloeiende *Stapelia* aanwezig.

Het zal dan ook bij niemand verwondering gewekt hebben dat aan de inzendster den 1sten prijs toegekend is.

De volgende inzender, de heer van Hoey Smith uit Rotterdam, wedijverde met de vorige inzendster wat de *Sempervivum tabulaeforme* betrof; reuzen als deze beide exemplaren zag ik nimmer. Hier kon men een serie van de Canarische eilanden geïmporteerde *Crassulaceae* aanschouwen, die er allen welverzorgd uitzagen.

De opstelling, door den tuinbaas Koning uitgevoerd, getuigde van een goeden smaak.

Vervolgens komen wij aan een expositie van *Cactussen* enz. in z.g. „rotstuintjes" en in Brouwers aardewerk, van de firma Ballego te Leiden.

Het geheel deed vroolijk aan, waartoe niet het minst de witbloeiende *Phyllocactussen* medewerkten.

Eindelijk vinden wij op den grond nog een inzending van de firma Fried. Adr. Haage Jr. te Erfurt, met de zonderlingste planten, zij trokken zeer de aandacht door de eigenaardige vormen.

Nu rest mij nog de beschrijving van de inzendingen op de vier tafels aan de rechterzijde van de zaal. De tafels moeten m.i. een volgende keer iets lager zijn om een beter overzicht te krijgen. Ook leenden de tafels zich nu juist niet voor een aardige opstelling.

Mejuffrouw Druyvestein mag zich gelukkig achten de bezitster te zijn van een mooie *Pilocereus*, ofschoon het mij voorkomt, dat deze plant den eersten tijd wel goed in het oog gehouden mag worden, dan kan zij later wedijveren met de andere, uitstekend gekweekte planten uit deze verzameling.

Vergis ik mij niet dan stond op een der tafels een zeer mooie *Opuntia clavarioides cristata*, het is mij echter ontgaan wie de bezitter was. *)

De heer Hoppenbrouwer uit Schoten mag er zich tenminste

op beroemen. dat niemand anders dan hij met een kamerkasje exposeerde, hetgeen mij zeer bevreemde ; veel bewondering wekte de zeer fraai met Succulenten gemonteerde bloemenmand.

De inzending van mejuffrouw Hudig muntte uit door eenvoud, doch wat de *Mesems* betrof moest ze onderdoen voor de inzending van mejuffrouw Karsten, welke louter „Show" stukken omvatte.

De inzendingen van de heeren Harders, Noteboom en Voorwinde getuigden van lust om de planten zoo goed mogelijk te kweken en bewezen dat de verzorging wel in goede handen is.

Mevrouw Pické-Bijleveld mag ook trotsch zijn op haar keurig verzorgde collectie en liet de bezoekers van haar bloeiende *Phyllocactussen* genieten.

De heer Bommeljé schijnt zich veel met zaaien bezig te houden, dit is dunkt mij de manier om veel liefde voor de planten te krijgen. Vele verrassingen kan hij hiermede krijgen, doch hij zal ook niet voor teleurstellingen gespaard blijven.

Zeer bescheiden en achteraf waren de inzendingen opgesteld van het Amer. Department of Agriculture en van den Voorzitter.

Deze inzendingen bestonden hoofdzakelijk uit planten van buitengewone grootte, cristatae en monstrose vormen, werkelijk het bezien overwaard.

De heer de Smit heeft de bezoekers laten genieten van een mooi stel cristate planten. Het meest heb ik echter genoten van zijn herbarium — iets ongekends — en van zijn serie prachtfoto's, waarnaar zeer veel vraag was, doch die helaas niet beschikbaar waren gesteld.

Van het aardige hangplantje, *Ceropegia Woodii*, heb ik slechts één exemplaar in de vestibule aangetroffen, terwijl ik bij den heer Noteboom een mooie *Cereus flagelliformis* heb gezien. Verwonderlijk dat er van deze planten niet meer tegenwoordig waren.

Een merkwaardig plantje was zeker *Kleinia tomentosa*, waarvan de bladen door de natuur overtrokken zijn met een donzig, taai, grijs omhulsel, dat als bescherming tegen de felle zon dient.

Bij de verzameling boeken, door den Voorzitter ingezonden, viel het standaardwerk van Britton en Rose op, doch **dit** werkt men tijdens het bezoek niet even door.

Hel was een zeer aardig idee van „Floralia" om alle bezoekers van het speciale cactusnummer te laten genieten door iedereen een exemplaar, met bijbehorende groote gekleurde plaat, uit te laten reiken.

En hiermede ben ik aan het einde

EEN LID.

---

*) Er waren twee exemplaren. Eén zeer frisch en donker van kleur van den heer Harders en één van den heer de Smit, dat in vele opzichten daarvan afweek.

V. W.

Onze Gedoornde Vrienden VII.

(Vervolg van bldz. 108).

De randdoorns zijn wit, de 3 a 4 centrale doorns zwart, naar den voet toe bleeker van kleur en bijna 2 cM. lang, fig. 59c stelt een doorngroep voor.

Het zal den Lezer opgevallen zijn dat er in het overzicht der Geslachten een wordt genoemd met den naam *Cactus*. Men is licht geneigd alle *Cactaceae* onder dien naam te begrijpen en

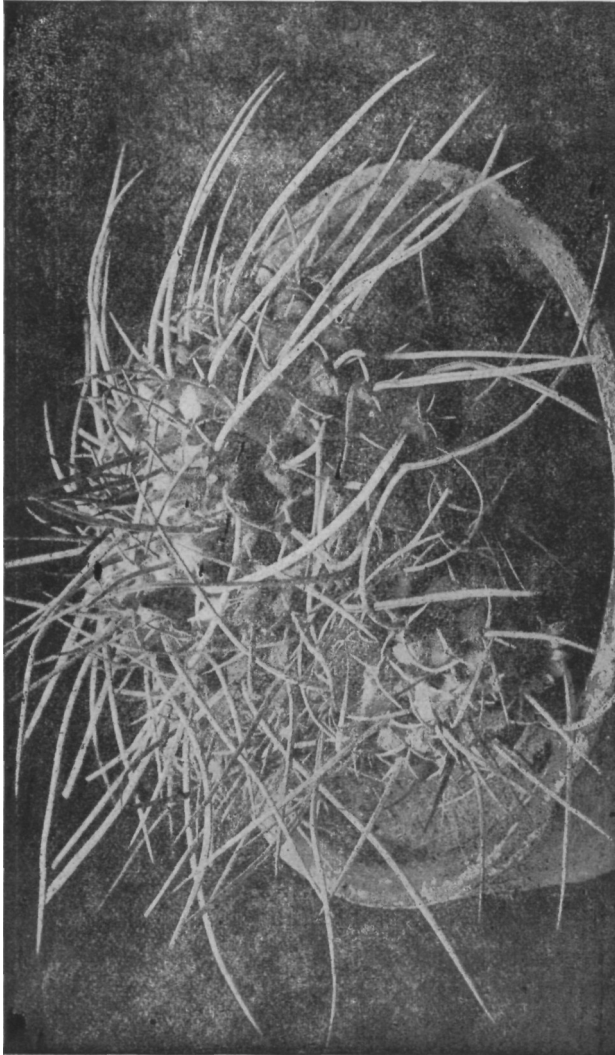

fig. 73.
Neomammillaria compressa (D. C.) Br. et Rose.

inderdaad werden vroeger alle *Cactaceae* dan ook *Cactus* genoemd. Men sprak toen bij voorbeeld van *Cactus Opuntia*, *Cactus Melocactus* enz.

Dit was echter in een tijd toen men er nog geen flauw vermoeden van had hoe groot het aantal soorten was zoodat het

niet noodig scheen om de toenmaals bekende in groepen (Geslachten) te verdeelen.

Nu is Linnaeus' *Cactus Melocactus* een dergelijke naam voor het latere Geslacht *Melocactus* en deze naam is thans door Britton en Rose, als oudst geldende, weder opgenomen in de plaats van den later in gebruik geraakten naam *Melocactus* van De Candolle.

Cactus heeft hier dus een veel engere beteekenis en omvat slechts 1 *Geslacht* en wel dat hetwelk kenbaar is aan een wolvigen top (*Cephalium*) die zich als een apart op de plant geplaatst

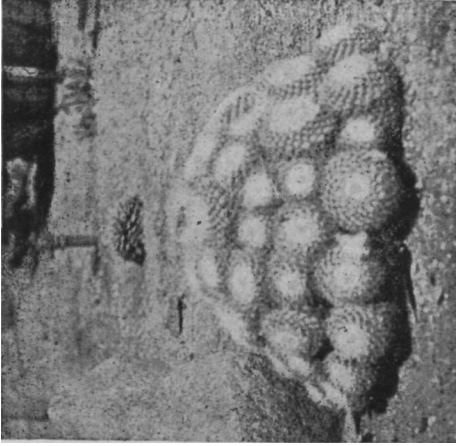

fig. 75.
Neomammillaria geminisospina
(Haw.) Br. et Rose.

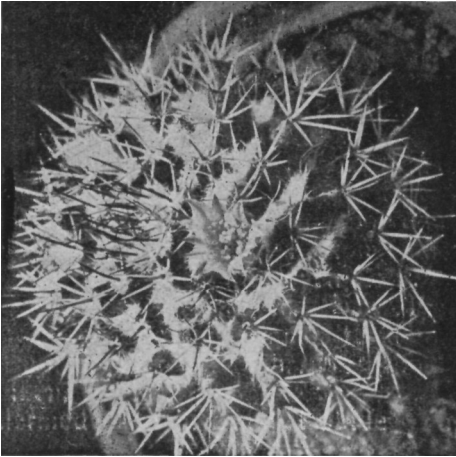

fig. 74.
Neomammillaria collinsii
Br. et Rose (spec. nov.)

kapje vertoont. Men noemt deze planten, tengevolge van dat kapje, wel Turksche mutsen.

in fig. 60 *Cactus intortus* Miller komt het *cephalium* al heel duidelijk uil. Dit is een species met, zooals dat ook bij meerdere *Cactaceae* trouwens het geval is, zeer voor wijzigingen vatbare groeiwijze en die groote variabiliteit was oorzaak dat de Nederlandsche Hoogleeraren Suringar en Valckenier Suringar, die

een zeer uitgebreide studie van de *Melocactussen* maakten, aan een lange rij verschillende vormen (V) eigen soortnamen gaven.

Prof. Schumann wist daar geen raad mede en geeft in de *Gesamtbeschreibung* een lijst dier namen zonder dieper op de zaak in te gaan.

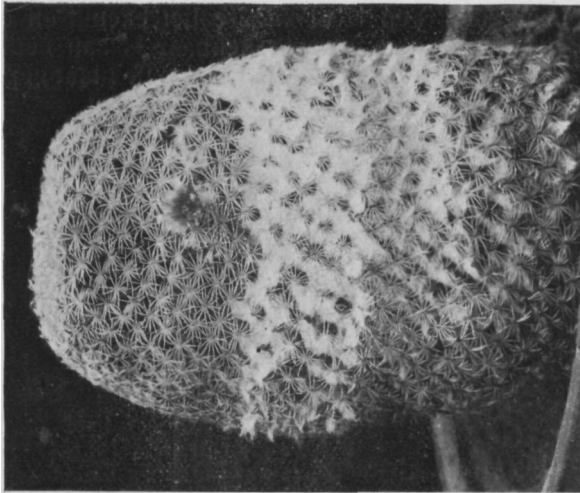

fig. 77.
Neomammillaria lanata
Br. et Rose (spec. nov.)

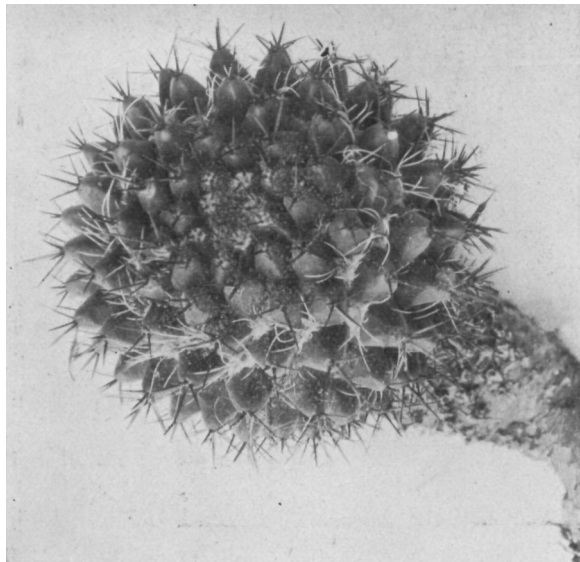

fig. 76.
Neomammillaria conzattii
Br. et Rose (spec. nov.)

Britton en Rose en ook onze landgenoot Boldingh hebben gemeend het meerendeel tot twee species terug te mogen brengen zoodat het overgrootste meerendeel der Suringar'sche namen als synoniemen door hen zijn opgenomen in hoofdzaak bij *Cactus macranthus* S. D. en verder bij *Cactus intortus* Miller.

Kweek Phyllo's. I.

Reeds meermalen hebben we ons er over verbaasd, dat er zelfs bij de echte Cactusliefhebbers zoo betrekkelijk weinig mooie Phyllo's worden aangetroffen en we hebben ons vergeefs afge-

vraagd, waaraan die mindere waardeering van dit geslacht toch wel zou zijn toe te schrijven. Komt het doordat ze wat meer ruimte vragen of doordat men er niet zoo heel veel succes mee heeft gehad en er daarom maar liever weer mee opgehouden is.

Toch is dat wel jammer, want onder de Phyllocactussen en spe-

ciaal onder de nieuwe hybriden bevinden zich zulke prachtsoorten, dat het inderdaad de moeite rijkelijk loont er een niet al te korte proef mede te nemen. Het is waar, men moet geduld hebben en trachten de planten datgene te geven, wat eisch is voor een normale en gezonde groei, maar dan ook zal men er geen spijt van hebben zich met dit geslacht te hebben bezig gehouden. Het gemakkelijkst laat zich de bekende ouderwetsche *Ph. Ackermannii* wel kweeken, die men hier en daar soms voor de ramen ziet staan en vaak in ware prachtexemplaren.

Bijgaande foto laat ons een plant zien, die indertijd bij een onzer leden met 140 bloemen heeft gebloeid. Maar dat zullen toch altijd wel uitzonderingen blijven. Trouwens met heel wat minder zijn we ook wel tevreden en zelfs al krijgen we van elk onzer planten ieder jaar slechts één enkele bloem, ook dan nog ruimen we ze dankbaar een plaatsje in onze collectie in. Als iemand me nu zou vragen, hoe moet ik Phyllo's behandelen, dan zou ik daar eigenlijk geen afdoend antwoord op welen te geven en wel omdat de soorten individueel zoozeer verschillend zijn en ook de behandeling daar geheel mee in overeenstemming moet worden gebracht.

's Zomers kunnen alle soorten evenwel gerust naar buien, als ze maar niet in de volle zon staan. Een eenigszins beschutte plaats aan den noordkant is nog wel zoo goed, want ze verbranden licht en dat mag vooral niet, want dan worden ze leelijk en bloeien ook niet. Doch in den winter mogen ze niet zonder meer in de kamer slaan, maar verlangen een stofvrije, lichte en warme standplaats, zoodat ze zich nog wel het beste zullen bevinden, wanneer ze in een kasje voor het raam worden geplaatst. Geheel uitdrogen mogen ze in geen geval, want als regel worden juist in den winter de knoppen aangelegd en die zouden dan onherroepelijk verdrogen. Daar onze bolcactussen echter juist in dezen tijd op rantsoen zijn gesteld, houde men beide groepen zoo mogelijk gescheiden. De phyllokas kan dan ook heel wat hooger zijn, terwijl de bolvormige soorten liever dicht met hun kop bij het glas staan en men dus met een lager kasje kan volstaan. Om nu althans een klein overzicht te geven van de geweldige verscheidenheid van soorten en variëteiten, beginnen we met een paar van de stamvormen op te noemen. Of ze nog zuiver te verkrijgen zijn, is in vele gevallen twijfelachtig, want er is met dit geslacht reeds zooveel gehybridiseerd, dat men er de ware grondvormen ternauwernood meer uit kan halen. In hooge mate geldt dit voor de soort *Ph. Ackermannii*. De bloem is scharlakenrood, niet bijzonder groot met betrekkelijk kleine buis en teruggeslagen buitenste bloemdekblaadjes. Ze bloeit zeer willig, soms twee keer per jaar, maar dan in den herfst slechts met enkele bloemen, terwijl de hoofdbloei in het voorjaar valt. Ze verdraagt vrij lage temperaturen in den winter, kan daarentegen in den zomer in de zon worden gezet en behoort tot de sterkste soorten die we kennen,

Een tweede bekende soort is de *Ph. phyllanthoides*, met rijk—vertakte leden en bloemen, die aan den top hiervan verschijnen. Ze zijn van een eigenaardig oranjerood, niet groot, doch verschijnen gewoonlijk in groot aantal.

Een derde soort is *Ph. anguliger* met gezaagde bladranden. Deze zag ik nimmer in bloei, doch wel was dit het geval met de vierde soort *Ph. grandis*, waarvan ik kort geleden nog een bloeiend exemplaar met vijf bloemen mocht aanschouwen (in de Rott. Diergaarde). De bloem is 35 cM. lang, bij een doorsnede van 20 en zuiver wit. Ze zijn slecht één enkele nacht geopend en doen dus denken aan de bekende Koningin der Nacht. Deze soort eigent zich niet voor kleine liefhebberij-verzamelingen, daar ze meters lang wordt en dus alleen in een flinke kas voldoende ruimte tot hare beschikking heeft.

Als laatste soort zou ik willen noemen *Ph. crenatus*, één der mooiste, met dikke donkergroene bladleden en kleine schubbetjes op de areolen. Ze bloeit met groote witte welriekende bloemen en is voor het vormen van hybriden bijzonder geschikt.

Dit zijn dus de bekendste stamvormen. Over de talrijke hybriden en de vorming hiervan een volgende keer.

V. D. H.

Melocactussen III. (Slot).

Bij het doorbladeren van onze oude jaargangen, wat altijd een prettig en leerzaam werkje is, ontdekten we dat we het artikel onder bovengenoemd opschrift eigenlijk nooit heelemaal hadden voltooid. (Zie Succ 1922, pag. 76 en 86). De reden ligt eenigszins voor de hand, namelijk, dat we er zelf ook geen uitweg meer inzagen. Overigens zijn onze teleurstellingen, waarvan wij meermalen spraken, niet bespaard gebleven. De mooie planten, die ik in 1922 mocht ontvangen, zijn helaas op een tweetal na verdwenen, doch ook deze staan op de nominatie binnen niet al te langen tijd naar de vuilnishoop te verhuizen, terwijl ik tenslotte op een wijze, die ik allerminst had verwacht, van mijn zelfgekweekte exemplaar van *Melocactus Maxonii* ben afgekomen, dat na een viertal jaren van behoorlijken groei aanstalten begon te maken tot de vorming van een cephalium. Ge kunt begrijpen met hoeveel spanning ik de ontwikkeling daarvan gadesloeg, te meer, daar deze soort een der weinige is, die reeds op zoo jeugdigen leeftijd bloeien. Het was een stekelbolletje ter grootte van een flinke kastanje geworden en voorzien van eenigszins roodachtig gekleurde doornen, inderdaad iets moois. De soort is afkomstig uit Guatamala en door Dr. Rose benoemd. Het heeft echter niet mogen zijn. Op een morgen vond ik de plant omgevallen en het bleek, dat ze was aangevreten. Pissebedden, die allernaangenaamste bezoekers onzer plantenkassen, hadden zich niet ontzien het voorwerp mijner voortdurende zorgen aan te vallen en hoewel ik alle middelen beproefd heb, die in dergelijke gevallen gebruikelijk zijn, heb ik de plant niet mogen be-

houden, zoodat ik voorloopig voor de zooveelste maal door mijn *Meio's* heen ben. Laat ik tenslotte over de sijstematiek nog enkele dingen mededeelen. Reeds Linnaeus gaf in zijn beroemde werk de *Species plantarum* van 1753 de naam *Cactus* aan dit geslacht. Afwisselend heeft het geheeten *Echinomelocactus*, *Melocactus*, daarna *Cactus*. Link en Otto herstelden in 1827 den naam *Melocactus* weer in eere, doch Dr. Rose in zijn groote standaardwerk brengt om prioriteitsredenen de naam weer tot *Cactus* terug. Zooals de lezer ziet is het: „Niets bestendigs hier op aard“, ook op onze cactusnaamgeving ten volle van toepassing. Maar tevens hield laatstgenoemde onderzoeker een flinke opruiming onder de „soorten“ van Suringar. Speciaal onder de *Melocacti* van Curaçao, die waarschijnlijk alle behooren tot één soort, namelijk *C. macracanthus* S. D., komt hij tot geheel andere conclusies dan Suringar. Wel is het aantal variaties in grootte en vorm, de lengte en kleur der doorns, ontwikkeling van het cephalium enz., verbazend groot; toch komt hij tot de slotsom, dat alle beschreven vormen behooren tot één en dezelfde soort.

Dr. Shafer komt onafhankelijk hiervan tot hetzelfde resultaat.

Dr. Rose bezocht het eiland in 1916, vóór hem in 1909 en 1910 was Boldingh er geweest en in de Flora der West-Indische eilanden (1913) van deze laatste staat dan ook, dat het hem niet mocht gelukken uit te maken, hoeveel echte soorten er onder de talrijke opgenoemde vormen van Suringar voorkomen, zoodat het geven van een determineertabel uit de beschrijvingen door hem niet mogelijk was. Rose schrapt nu de 109 sijnoniemen en geeft trouwens van het geheele Geslacht slechts een 18 tal beschrijvingen. In hoeverre mogelijk ook hier de waarheid in het midden ligt, kunnen wij natuurlijk niet uitmaken, maar toch doet het opruimen van zooveel namen weldadig aan. Een beetje schoonschip kan o.i. heusch geen kwaad.

Jammer, dat uit de nieuwe zaden- en importenlijsten onzer oostelijke bureu alweer blijkt, dat men daar met het smeden van nieuwigheden weer druk bezig is. H.

Grepen uit de veeljarige praktijk van een liefhebber-cactuskweeker.

III.

Van de wandeling teruggekeerd, deelde ik de familie mede, dat ik heel wat stekgoed van mijnheer... ontvangen had. Wat moet je met dat prullegoed doen? werd gevraagd. Nieuwe planten kweeken, was 't korte antwoord en ongeopend bracht ik de schat in mijn logeerkamer. Volgenden morgen vertrok ik, kwam 's avonds thuis, maar voor ontpakking was er geen tijd meer.

Na afloop der dagtaak ging ik daartoe onverwijld over.

Het geleek wel een doos van Pandora, toen het uitpakken geschiedde. *Cereus*, *Echinopsis*, *Echinocactus*, *Phylloc. Epiphyllum*. *Stapelia*, enz. enz. kwamen te voorschijn. Met verbaasdheid aanschouwde ik die rijke gift. Zoo'n buitenkansje behoort tot de groote zeldzaamheden en valt slechts een enkeling ten deel.

Wat een werk was er nu aan den winkel om alles op te potten,

van etiketten te voorzien en een plaatsje te geven. In mijn eenvoudige koude bak met drie ramen. Maar gewillige arbeid valt niet zwaar. Toen alles in orde gebracht was, kwam mijn vrouw eens een kijkje nemen en bij het aanschouwen van zooveel en allerlei, wenschte zij mij een gelukkigen kweek toe en hoopte na verloop van tijd een schat van bloemenpracht te mogen zien. Wat kan het soms vreemd gaan ! In enkele oogeblikken alles vernietigd om na een korte, toevallige kennismaking, in 't bezit te komen van wel het twintigvoudige van hetgeen ik te voren had. Een warme zomer deed de stekken flink wortelen en vele reeds gewortelde exemplaren kwamen nog tot eenigen groei.

Slechts een viertal stekken sneuvelen, waaronder tot mijn spijt een grootbloemige *Stapelia*. Om niet te uitvoerig te worden over de nieuwe kweekkerij, zij het voldoende, mede te deelen, dat het in bijna alle opzichten meeliep.

Enkele jaren later zag ik vrucht van mijn zorgen in den vorm van een bloemenschat bij uitnemendheid. Planten vol knoppen en waarvan enkele op punt stonden open te gaan, kwamen voor de ramen onzer woonkamer. Wat werd die bloemenschat door velen bewonderd. Sommigen bleven stil staan, ja, een enkelen keer kwam men op de stoep, om een oogeblik van zeer nabij zooveel schoons te kunnen zien.

En nu zou men allicht denken, dat het zien daarvan, tot kweeken uitlokte van zulke planten. Helaas, neen. Sprak ik met sommigen daarover, dan was het steeds : de bloemen zijn prachtig, maar de planten zoo stijf, sneuvelen zoo licht en plaats en tijd voor kweeken ontbreken. Bovendien moet men een groote dosis geduld hebben, want het duurt zoolang, eer een kleine plant wat groot en bloeibaar is. Ook in deze gaan lasten en lusten gepaard en indien men nu alleen van de laatsten gediend is, blijft de liefhebberij van die gedoomde Florakinderen achterwege.

Den mijnheer, die mij zoo gulhartig bedacht had, bezocht ik meermalen en deelde tenvolle in mijn gelukkige kweekkerij. Na het laatste bezoek, dat ik hem bracht, duurde het drie jaren, eer we elkander weerzagen. In dien tijd deed zich een bijzonder geval voor. Op een keer, dat ik den tuinman bezocht, deelde deze mij mede, dat hij van een kennis een *Cactus* had gekregen, wijl die niets om dat stijve ding gaf. Het was een heel vreemd ding, zei hij, wat mijn nieuwsgierigheid wel wat prikkelde. We gingen naar een kleine, koude bak, waar den vreemdeling een plaatsje in een verloren hoek gegeven was. Den naam er van wist hij niet. Ik kon mij niet herinneren bij mijnheer in zijn groote cactusverzameling een dergelijke plant gezien te hebben. De plant geleek zeer veel op de „grijsaard" maar deze heeft ribben en onze vreemdelinge had geen ribben, maar tepels. Het was dus een *Mammillaria* of Tepelcactus. Voor één gulden werd ik er eigenaar van en hoopte volgende zomer mijnheer met zijn honderden planten een exemplaar te kunnen aanbieden, dat in zijn verzameling, naar ik dacht en hoopte, ontbrak. De tijd, om de familie

Weet eens te bezoeken, kwam. Mijn vreemdelinge, met pot en al, verpakte ik in een passend kistje. De vrije ruimte had ik met papiersnippers zoo opgevuld, dat de plant onbewegelijk lag.

Bij onze ontmoeting deelde ik al heel gauw mede, dat ik wellicht een plant had, die bij mijnheer in zijn verzameling ontbrak.

Dat geloof ik nauwelijks, zei hij, maar laat eens zien, en hij voegde er nog aan toe: men reken den uitslag niet, maar telle het doel alleen. Nauwelijks was de plant uit zijn gevangenis genomen en stond ze sneeuwwit vóór hem op de tafel, of hij zeide: dat is een „grijsaard", zooals ik er drie heb. Maar toen ik hem er opmerkzaam op maakte, dat deze grijsaard geen „ribben", maar „tepels of mammen" heeft, toen keek hij verbaasd op onder den uitroep van: „neen, zoo'n exemplaar onder mijn *Mammillaria's* heb ik niet". In dank aanvaardde hij den nieuwelinge, die voor hem een groote aanwinst was; ik verheugde mij er in, een wederdienst te hebben kunnen bewijzen en bij mijn vertrek werd mij nog een pakje met eenige voor mij nieuwe soorten vetplanten ter hand gesteld.

Verscheidene jaren was Fortuna met mij. Maar deze geluks-godin verdween en de tegenspoed trad in hare plaats. Het ten-einde snellende jaar 1904 stelde mij onverwachts op een zware proef. Het grootste deel mijner planten, verreweg de beste, bracht op een matig verwarmde kamer steeds den winter door. Het overige moest het voor lief nemen met een ruime plaats in een luchtigen kelder, die slechts door een klein raam verlicht werd. Zulk een verblijfplaats is wel „vorstvijf", maar laat toch veel te wenschen over.

Als naar gewoonte zouden we de Kerstdagen elders doorbrengen. Volgens de jongste weerberichten was het zacht weer in het Noorden en slechts een enkel station in het Oosten meldde lichte vorst. Voor mij bestond er dus geen bezwaar wat de planten aangaat een dag of tien van huis te zijn. Ik achtte het dan ook overbodig, alles een verdieping lager te brengen, wat mij een half uur moeite bespaarde. Maar ik had buiten den waard gerekend.

Het werd doordringend koud. Den volgenden morgen dik bevroren ruiten en bij zulk weer dringt de vinnige koude spoedig door alles heen. Het vroom dien nacht 12° F. en de ruiten ontdooiden slechts gedeeltelijk.

Dat voorspelde weinig goeds voor mijn planten, die tegen geen vorst bestand zijn. Bij mijn thuiskomst zag ik met één oogopslag, dat de vorst al even vernietigend onder de kinderen van Flora had huisgehouden als indertijd de hagelslag. Wat in vele jaren met zorg gekweekt was, was totaal verloren. Het deel in den kelder verblijvend, stond ongedeerd. Maar dat was een schrale troost. Het neusje van den zalm was weg en ware J voorkomen, indien ik mij het half uur moeite getroost had, om alles in den kelder te brengen. Tweede beproeving voor mij. Wat nu gedaan!
d. B.

Mededeelingen.

NIEUWE LEDEN.

A. Dinjan	's Gravenhage	Sneeuwbalstr. 220
Dr. K. M. Knip	Hoek v. Holland	Prins Hendrikstr. 217
Mevr. Q. H. Formijne-Blom	Tiel	St. Walburgstraat
J. J. Ligtfoot Jr.	's Gravenhage	Cartesiusstr. 25
J. van Geijn	Amsterdam	Rustenburgerstr. 465 II
G. Jansen Jr.	Wassenaar	Rijksstraatweg 135
J. v. d. Voort	Amsterdam	Daniel de Langestr. 12 II
B. J. v. d. Velde	Veur Leidschendam	Damstraat 17
Mevr. Ed. Becht	's Gravenhage	Malakkastr. 214
C. J. van Leusden	Amsterdam	Karel du Jardinstr. 7huis
Mej. E. M. Zandveld	's Gravenhage	L. v. Meerdervoort 382
Jonkvr. de Jonge	"	O. Schev. weg 14.
Mej. A. Tolck	"	Rijswijksche weg 381
Mej. Laging Tobias	"	Celebesstr. 98
Mevr. C. v. d. Meulen-Feikema	"	Ten Hovestr. 56
Mevr. Ph. van Teijlingen	"	Prinse Vinkenpark 21
Mr. C. W. Schlingemann	"	Oude Schev. weg 10
Mevr. L. J. M. Blijdenstein- Ottenhof	"	Frankenslag 396
G. H. van Soest	"	Galileistraat 97
J. J. Roelofsen.	"	de Riemerstr. 12
J. J. van der Heiden	"	Herzogstraat 2
C. H. Prins	Haarlem	Roosveldstr. 42
J. J. Wevers	Voorburg	L. v. Heldenburg 42
Mevr. de Boer-Zijp	Hoogwoud	N. H.
Mevr. Kerkhoven	Aardenhout	Huize „de Merel"
A. de Boer Jz.	Harderwijk	Stationslaan 61
D. Buit	Rotterdam	Meermanstraat 45B
J. le Noble	"	Oude dijk 215B
P. L. Slis	"	Heemraadsingel 174
J. Hoogendonck	Scheveningen	Steigerweg 25 „ v,
J. B. Klein	Leiden	Witte singel 61
D. H. van Everdingen	Delft	Klein Vrijenban 4
Mej. Knaap	"	Graswinckelstr. 17
W. G. J. Eschauzier	's Gravenhage	Oldenbarneveltlaan 29
Mevr. Quarles v. Ufford-Blaauw	"	Dedelstraat 9
Mej. Jo Teunissen	"	Delistraat 57
M. A. Thompson	Bennebroek	St. Luciagesticht
Mej. T. Gravelotte	's Gravenhage	Goudenregenstr. 167
J. Th. v. Beeck Calcoen	Cothen (Utr.)	Steniswaard
L. K. Stroober	Rotterdam	Beverstraat 49a
Mevr. van Royen	Amsterdam	Prins Hendriklaan 4
Mej. H. H. J. Breedveld	"	Overtoom 290
W. P. Ingenegeren	Hilversum	Alb. Perkstr. 13
Mevr. Von Brucken-Fock	's Gravenhage	Bankastr. 123
A. H. W. J. Weiten	Bussum	Boschlaan 15
M. v. Hagen	Rotterdam	Bajonetstr. 109c

S. Kruit	Rotterdam	Hoekschestr. 25B
C. Remmerswaal	Leidschendam	Kerkstraat 6
E. Verzijl	Venlo	Goltziussingel 4
L. Bakker	Dirksland	Davinelaan 672
J. J. v. d. Heiden	Voorburg	v. Heurnstr. 167
J. F. Spaans	Hilversum	Irisstr. 95
A. de Kluys	Nijmegen	Bergen Dalscheweg90
I. Lagendijk	Amstelveen	Wilhelminastr. 119 (Patrimonium)

ADRESVERANDERINGEN. Het adres van de heer H. de Jager is thans Hondiusstraat 19B, Rotterdam; van den heer J. J. C. Maling, Utrecht, Oudegracht 116bis; van mej. M. Kroes, Jonkh. Molleruslaan 15, Apeldoorn.

FOTO'S VAN VETPLANTEN. De tijd van foto's maken is weer aangebroken. Mogen wij onze lezers beleefd verzoeken ons ten behoeve van het archief weer wat afdrukken van mooie groepjes, zeldzame of bloeiende planten toe te zenden. Vooral foto's van Aloë's, Euphorbia's en dergelijke vetplanten zijn hoogst welkom, daar wij hiervan haast geen mooie afbeeldingen bezitten. Gaarne ontvangen wij van elke foto twee afdrukken, dan kan eventueel één daarvan voor het maken van een cliché gebruikt worden, de andere blijft in het archief bewaard.

Voor het maken van cliché's moeten de opnamen zoo scherp mogelijk zijn. Bleeke afdrukken, waarop de planten of bloemen onduidelijk zijn afgebeeld, kunnen hiervoor niet gebruikt worden.

Verzending geschiedt het beste als drukwerk tusschen twee stukjes karton. Men mag er dan echter geen briefje tij insluiten, daar dan strafport betaald moet worden, zooals den laatsten tijd nogal eens gebeurt. Wil men toch iets als verklaring bij de foto schrijven, b.v. hoe oud de planten zijn of andere bijzonderheden, welke van belang zijn — waar wij veel prijs op stellen! — dan doe men dit in een afzonderlijke brief. Ook kan men de brief wel bij de foto's insluiten, mits men deze dan niet als drukwerk, maar als brief verzendt.

G. D. D.

WIE HELPT ONS AAN LOSSE NUMMERS? Wij hadden er niet op gerekend, dat het ledenaantal zóó snel zou toenemen. Bij gevolg zijn no. 1, 2 en 3 van dezen jaargang geheel geruimd. Allicht zijn er onder de nieuwe leden, die zich in het begin des jaars bij ons aansloten, wel eenigen die één of meer dezer nummers als proefnummers ontvingen. Kan men ons zulke overvloedige nummers toezenden, dan zal men ons hiermede een grooten dienst bewijzen, waarvoor wij bij voorbaat hartelijk dank zeggen. G. D. D.

PROPAGANDA-STEKKEN. Door den grooten toeloop van nieuwe leden is de geheele voorraad propaganda-stekken uitgeput. Wie kan mij nog aan wat stekmateriaal helpen? Bij voorbaat vriendelijk dank.

J. M. VAN DEN HOUTEN, Mathenesserlaan 364, Rotterdam.

EXCURSIE. Leden in 's-Gravenhage en omstreken die deel wenschen te nemen aan een excursie naar den Hortus van de Universiteit te Leiden welke of op Zondag 10 of op Zondag 17 Augustus a.s. zal plaats hebben, gelieven mij daarvan vóór 1 Augustus kennis te willen geven.

Juisten datum en uur van vertrek etc. zal ik dan nader opgeven.

'S-GRAVENHAGE, Molenaarstraat 35. J. J. VERBEEK WOLTHUYS.
(Laakkwartier).